

saa Tilfælde kan blive lagt paa det usforsigtige Amt. Jeg troer ikke, det er nogen tilstrækkelig Beroligelse at holde sig dertil, at hvis det efter nogle Mars Forløb gaaer reent galt, saa bliver det nødvendigt at omlægge Veien, og saa kommer Amtet til at føle det, saa kan det maaskee komme til at betale 100,000 Rb. eller Mere derfor; det er en alfor kostbar Fremgangsmaade. Jeg troer, at den rette Fremgangsmaade er den at stille Tilshyret saaledes, at det kan blive virksomt. Nu veed jeg ikke, om det kan være rigtigt ved denne Lov at komme ind paa, om jeg saa maa sige, Organizationen af et technisk Departement i Indenrigsministeriet. Ligesom jeg er noget ængstelig for her ved denne Lov at komme ind paa Spørgsmaalet om den hele Maade, hvorpaa Amtene faae deres Indtægter — vi have jo fra gammel Tid af netop lovbestede Negler med Hensyn til Veisfatten, og jeg veed ikke, om denne Lov just særlig opfordrer til at søge andre Indtægtskilder for Amtene — saaledes er det maaskee ogsaa noget vanskeligt i Anledning af denne Lov at komme ind paa det hele Spørgsmaal om Organizationen af et technisk Departement i Indenrigsministeriet; men det vil jeg rigtignok sige, at naar den Mand, som skal paasee Statens Tary med Hensyn til Hovedlandene ligeoverfor Amtene, skal udføre sin Gjerning ordentlig, saa kan han sandelig ikke til samme Tid sidde i Kjøbenhavn som Departementschef og behandle i Ministeriet alle de andre Sager, som vilde høre ind under et saadant technisk Departement; han kan umulig til samme Tid være den, som forbereder til Referat for Ministeren, som afgjør de løbende Sager med Hensyn til alle Vandbygningss- og Jernbanesager osv. Jeg har ogsaa nogen Tvivl, om det i og for sig er saa heldigt, at netop Departementschefen skal være den absolut øverste saakaldte techniske Autoritet i Veisager; blev han det i den ene Art af Sager, vilde man vel og forbre det i de andre; men det vil vist være tvivlsomt, om een Mand kan i de forskellige techniske Sager, der foreligge, være den virkelig sande, afgjørende Autoritet, om det ikke er nok saa godt, at disse saakaldte techniske Autoriteter staae i et noget friere Forhold ligeoverfor Ministeren og Departementschefen, saa at det for-

trinsvits er den administrative Forretningsthyg- tighed, der fordres af Departementschefen. Her er ganske vist vigtige administrative Spørgs- maal at overveie, dersom Sagen forelaa i sin Heelhed; jeg veed ikke, hvorvidt det gaaer an just ved denne Sag at komme ind derpaa. Naar man saameget stærkt har fremhævet de finansielle Betæneligheder, der maatte være ved netop nu at bevilde Penge til et Embede, som ikke tidligere har eksisteret, saa møder dog herved to Spørgsmaal, for det Første: er det et nyt Embede? Jeg opkaster dette Spørgs- maal, thi den ærede Minister udtalte sig, som om der for Tiden var en kongerigst fast ansat Embedsmand, der var Veidirecteur, saa at han, hvis man ikke benyttede ham, maatte sæt- tes paa Vartpenge; i saa Fald vilde der ikke være Tale om nogen ny Embedsmand. Men det stod ikke for mig — jeg har ikke haft no- gen Oplysning til at see det efter —, som om man kunde sige, at der var en kongerigst Em- bedsmand ansat som fast Embedsmand med Gage, det stod for mig; som om Veidirecteu- rens tilligemed de andre Veivæsenet tilhørende Forretninger bleve udførte gennem Ingenieur- officerer, og at der var en Overenskomst mel- lem Indenrigsministeriet for dets Budgets Ved- kommende og Krigsministeriet, hvorefter Midler bleve fra Indenrigsministeriets Budget hvede som Tilskud til Dækning af den Sum, der paa Krigsministeriets Budget er opført til Ingenieur- corpset; herefter var der ikke nogen saadan Em- bedsmandsgage opført paa Indenrigsministe- riets Budget, og hvis der skulde være truffet noget andet Arrangement i den sidste Tid, saa veed jeg ikke, om der uden Rigsdagens Sam- tykke kunde ansættes nogen Embedsmand med fast Gage. Jeg har som sagt ikke haft Leilig- hed til at undersøge dette næiere, det var som sagt en Yttring af Ministeren, der bragte mig til at omtale dette Punkt. Dersom der nu er en saadan Embedsmand — hvad jeg dog be- tvivler —, saa stiftes der ikke noget nyt Em- bede; men i ethvert Fald vil jeg sige, at naar der er Tale om at udløse samtlige disse Hovedlandeveie til Amtene, og det væsentlig af oeconomicke Grunde, idet det antages, at man derved vil kunne gjøre en ikke ubetydelig Bes- parelse, saa maa man ikke være for karrig med